

Vết Biên và nhữn đĩ tĩ nĩn trẽn đĩ t Mĩ

Tác Giả: Nguyĩn Lĩ

Thứ Tư:, 05 Tháng 11 Năm 2008 13:08

Tĩi sinh trĩĩng và lĩn lĩn tĩi tĩnh Mĩ Tho miĩn Nam nĩĩc Viĩt. Hĩĩc hĩĩt bĩĩc trung hĩĩc tĩi trĩĩng Nguyĩn Đĩnh Chĩĩu, Mĩ Tho Đĩnh Tĩĩng tĩi vĩi đĩi hĩĩc luĩĩt khoa tĩi Saigon. Chĩĩn tranh quĩĩc cĩĩng ngĩĩy mĩĩt mĩĩ rĩĩng, bĩĩ đĩĩng viĩn vĩi trĩĩng vĩĩ bĩĩ Thĩĩ Đĩĩc ra trĩĩng vĩĩ cĩĩp bĩĩc chuĩĩn ỳĩ. Hĩĩn quĩĩn liĩn tĩĩp tĩĩ mĩĩt trĩĩn nĩĩy tĩĩ mĩĩt trĩĩn khĩĩc và bĩĩ thĩĩng phĩĩi cĩĩa mĩĩt mĩĩt chĩĩn và lĩĩp chĩĩn giĩĩ tĩĩ nhĩĩ thĩĩng Cĩĩng Hĩĩa.

Nĩĩm 1975, CS vĩi Nam và hĩĩ hào anh em binh lĩĩnh, sĩ quĩĩn, cĩĩng chĩĩc chĩĩ đĩĩ Cĩĩng Hĩĩa miĩn Nam ra trĩĩn đĩĩn. Khi vĩi trĩĩn đĩĩn nhĩĩ mang theo quĩĩn ỏĩ, đĩĩ ỏĩn trong 10 ngĩĩy. Nhĩĩng ngĩĩi đĩĩ trĩĩn đĩĩn ỳĩn chĩĩ là sau 10 ngĩĩy sĩĩ đĩĩĩc vĩĩ lĩĩ vĩĩ gia đĩĩnh. Hĩĩ chĩĩ chuĩĩn bĩĩ qua loa giĩĩ là sĩĩng đĩĩ trong thĩĩ gian đĩĩ tĩĩp trung rĩĩi xong vĩĩc ỏĩ nĩĩy vĩĩ nhĩĩ tĩĩp tĩĩc lĩĩn ỏĩn trĩĩ lĩĩ vĩĩ nay nĩĩĩc nhĩĩ đĩĩ thĩĩng nhĩĩt, chĩĩn tranh đĩĩ chĩĩm đĩĩt sau hĩĩn hai thĩĩp niĩn.

Cĩĩ ngĩĩĩi chĩĩ tĩĩ biĩĩt vĩĩ con, bĩĩ mĩĩ mĩĩt cĩĩch vĩĩi vĩĩng và khĩĩng ngĩĩ lĩĩn tĩĩ biĩĩt nĩĩy cĩĩ thĩĩ là lĩĩn cuĩĩi khĩĩng bao giĩĩ giĩĩp lĩĩi.

Tĩĩi cĩĩ gia đĩĩnh 1 vĩĩ 4 con. Lũĩĩc ra trĩĩn đĩĩn CS khai thĩĩnh thĩĩt, đĩĩ y đĩĩ, khai đĩĩ khai lĩĩi rĩĩt nhĩĩu lĩĩn. Lũĩĩc bĩĩ thĩĩng cĩĩa mĩĩt chĩĩn đĩĩng ỏĩ cĩĩp bĩĩc thĩĩu ỳĩ, chuĩĩn bĩĩ giĩĩi ngũĩ. ỏĩi cĩĩng nghĩĩ tĩĩi là ngĩĩĩi quĩĩ tĩĩn tĩĩ rĩĩi, cĩĩng sĩĩn sĩĩ tha. Bũĩĩn thay và đĩĩc ỏĩc thay bĩĩn cĩĩng sĩĩn đĩĩ đĩĩ y đĩĩ ỏĩi tĩĩi trong tũĩ, hĩĩ giĩĩi là tũĩ cĩĩi tĩĩi trong thĩĩi gian hĩĩn 3 nĩĩm.

Vĩĩi kinh nghiĩĩm bĩĩn thĩĩn trong tũĩ, tĩĩi nhĩĩn thĩĩy bĩĩn Cĩĩng sĩĩn đĩĩng là lĩĩng lang đĩĩ thũĩ. Tĩĩi khĩĩng thĩĩ tĩĩng tĩĩng đĩĩĩc cĩĩng mĩĩt đĩĩng mĩĩt Viĩĩt nĩĩi chung, 1 thĩĩ tiĩĩng mĩĩ chũĩng lĩĩi đĩĩi xĩĩ vĩĩi nhĩĩng anh em đĩĩng bĩĩo ruĩĩt thĩĩt cĩĩa mĩĩnh nhĩĩ mĩĩt con vĩĩt. Do đĩĩ tĩĩi quyĩĩt đĩĩnh tĩĩm đĩĩĩng vĩĩĩt biĩĩn mĩĩc đĩĩu phĩĩi bĩĩ lĩĩi ngĩĩĩi vĩĩ trĩĩ, hĩĩn vĩĩi 4 con thĩĩ sau mĩĩt thĩĩi gian cĩĩng sĩĩn thĩĩ vĩĩ.

Bĩĩn đĩĩm tĩĩi cĩĩng vĩĩi mĩĩt ngĩĩĩi bĩĩn thĩĩn leo lĩĩn mĩĩt chĩĩc thuyĩĩn nhĩĩ ra khĩĩi chuyĩĩn qua mĩĩt chĩĩc giĩĩi là tũĩ chĩĩa đĩĩĩc 18 ngĩĩĩi cĩĩ đĩĩn ỏĩĩn lĩĩn đĩĩn bĩĩn sau khi đĩĩ đĩĩng 3 lĩĩĩng vĩĩng.

Tũĩ đĩĩn giĩĩn bĩĩ biĩĩn Thĩĩi Lan thĩĩ bĩĩ bĩĩn hĩĩi tĩĩc ỳĩi hĩĩp bĩĩt 6 ngĩĩĩi đĩĩn bĩĩn con gĩĩi lĩĩn tũĩ cĩĩa chũĩng, nhĩĩng ngĩĩĩi đĩĩn ỏĩĩn trĩĩn chũĩng lĩĩc sỏĩt lĩĩy hĩĩt đĩĩ đĩĩc trĩĩn ngĩĩĩi nhĩĩ đĩĩng hĩĩ đĩĩo tay, giĩĩy chuyĩĩn vĩĩng, cĩĩ rĩĩa và đĩĩc thĩĩng tũĩ cho chĩĩm lũĩĩn mĩĩt tang chĩĩng.

Vết Biên và nhân vật nổi trên đất M

Tác Giả: Nguyễn Lê

Thứ Tư, 05 Tháng 11 Năm 2008 13:08

Tôi và một thanh niên trẻ tuổi bám vào nhông chiếc bình đựng nước sau khi đã uống hết, lênh đênh trên biển buyn ngày đêm. Buyn ngày, buyn đêm không ăn không uống, không biết cá mập nuốt. Không nhìn thấy sao thân xác con người có thể chịu đựng dai nhai vậy được?

Tôi phải cảm ơn Trời đã cho tôi được sống sót với người thanh niên cùng trôi dạt vào bờ biển. Người biển cùng ra đi với tôi đã bám xác trên bờ biển cùng với 14 người trong tàu. Sáu người đàn bà biển biển hỏi tôi chuyện lên tàu, sống sót được 2 người sau cuộc đi u tra của phái đoàn Liên Hiệp Quốc.

Được qua đời như tôi M với tuổi 30 là bất thường tàn tật, nghề nghiệp chuyên môn không có, sức khỏe không có, không làm việc lao động được. Còn một con đường duy nhất là cướp sách trên thuyền. Với ý chí quyết không quỳ gối khó khăn tôi đã lấy được bằng cấp nhân và xin được một vị trí trong cơ quan của chính phủ liên bang.

Trong thời gian đi học một phần được học bằng chính phủ giúp đỡ một phần mình đi học và nhông lúc rảnh rỗi cũng đi làm nhông việc tay chân kiếm thêm tiền gửi và giúp với con đang bị thiêu thân nghèo khổ phải ôm đàn con thơ vất vả túc bên ngoài.

Tôi viết biên năm 1987 trong hoàn cảnh thiếu thốn nhất sinh sống trên biển cả chúng còn bao giờ gặp lại được với yêu con thơ. Sau 14 năm trôi dạt thân mình nơi xa quê người, không hàng, không bà con. May mắn thay sau khi làm đơn xin đoàn tụ tôi đã được gặp lại người và yêu dù năm nào cùng 4 đứa con nay đã lớn tuổi người người. Năm 2001 là năm tôi ghi nhớ mãi mãi trong đời, năm mà cuộc đời tôi hỏi sinh bằng cấp sang một khúc rẽ mới.

Hai đứa con lớn của tôi hỏi còn ở trong nước thiêu ăn, hoàn cảnh nghèo không được ăn uống đầy đủ trong lúc tuổi 1 ngày 1 lớn lên nên qua M một cuộc đời ăn thiếu thốn thân hình vụng về, không được chi tiêu cao. Còn 2 đứa nhỏ với đời ăn đầy đủ chúng lớn như thiếu có da có thịt, cao lớn như người M.

Ban ngày đi làm ban đêm đi học thêm. Vì đã có căn bệnh nên sau 2 năm vất vả làm vất vả học miệt mài không còn biết đến chuyện bên ngoài tôi đã lấy được bằng master. Sống chết học tôi đã lấy

Vết Biên và mảnh đời tôi trên đất Mỹ

Tác Giả: Nguyễn Lê

Thứ Tư, 05 Tháng 11 Năm 2008 13:08

Đôi lúc bạn nghĩ tôi sẽ vượt luật khoa sau 3 năm dùi mài kinh sử. Hy vọng mai một khi thêm tôi khi mảnh văn phòng luật sư.

Vì tôi thấy tôi ngày đêm vất vả vất vả làm vất vả học cũng đi kiếm việc làm phụ giúp chúng con lo việc gia đình. Cuối cùng tôi đã dành dụm được một số tiền sau khi trả hết tiền vay nợ đi học và đôi chút tiền của mình mua được 1 căn nhà 3 tầng. Các con tôi thì 2 đứa đã vào đại học và 2 đứa sắp học xong bậc trung học.

Hoàn cảnh ông thiêu tá trong binh chúng tôi thì may mắn hơn tôi rất nhiều. Ông đem vợ con vào phi trường Tân Sơn Nhứt đêm 29 rạng 30 tháng 4 năm 75. Tối sáng ngày 30 tháng 4 chiếc trực thăng của ông cùng vợ con ông và các binh sĩ thủy quân lục chiến Mỹ rời khỏi Việt Nam. Ông được chiếc trực thăng bốc thẳng ra hàng không mẫu u hạm Midway đậu ngoài khơi và chuyển đến Wake và căn cứ hải quân Mỹ tại Phi Luật Tân.

Ông hoàn toàn may mắn không bị rơi xuống biển, đói khát, mệt mỏi do mệt nhọc phải chăm sóc con nhỏ. Ông không phải trải qua những giờ phút hãi hùng trên biển cả, mà a to gió lớn với chiếc tàu nhỏ chiếc lá tre giữa biển cả mênh mông.

Tôi cùng ông ôn lại quá khứ của chúng tôi từ năm 1975 tới năm 2004 trên một chuyến xe buýt tại Atlantic City bang New Jersey. Hành trình chuyến xe dài hơn một tiếng đồng hồ, chúng tôi trò chuyện mãi mãi tới tận bến xe lúc nào không hay. Chia tay tôi biết còn lưu giữ những giây phút đã qua trong lòng thắm nghĩ sao thì gian trôi mau lắm vậy?